



Սայաթ Նովա

Առանց քիզ ի՞նչ կոնիմ սոյբաթն ու սագըն

Առանց քիզ ի՞նչ կոնիմ սոյբաթն ու սագըն
Ձիռնենես վեր կոծիմ չանգիրըն մենեկ.
Չունքի ուշկ ու միտկըս իրար շաղեցիր՝
Փահմես կու հիռացնիմ հանգիրըն մենեկ:

Մե դուգունըն էրկու դաղին ի՞նչ անե,
Մե նոքարըն էրկու աղին ի՞նչ անե,
Մե բաղմանչին էրկու բաղին ի՞նչ անե,
Փեյվանդ գուգե թագա տընգիրըն մենեկ:

Ղուրթ ին ասի փիր ուստաքար դաղիրըն.
«Բաղ շինեցի, վարթըն քաղից վաղիրըն».
Չափեն յիս քաշեցի, սափեն յաղիրըն.
Բաղիփն էկավ միզ, էս բանգիրըն մենեկ:

Առանց քիզ ի՞նչ կոնիմ աշխարիս մալըն.
Չի՛ն անի քալագըն, չի՛ն անի դալըն,
Կու հաքնիմ մագեղեն, կու հաքնիմ շալըն,
Կերթամ ու ման գու քամ վանքիրըն մենեկ:

Բըլքամ մե մարթ ոաստ գա, վուր ինձ խըրատե,
Գո՛գալ, քու էշխենեն սիրտըս ագատե.
Կանց յոթըն իմասնասիրացըն շատ է

Էս քու Սայաթ-Նովու բանքիրն մեմեկ: